

TAUTASTĒRPU DIENA

Ievads

Apģērbs atspoguļo tradīcijas un kultūru, piešķirot folklorai identitāti. Nereti apģērbu ietekmē tautas dejas, un tērpi vai apģērbs pauž to ideālus un dizainu.

Tautastērps katrā valsts nostūrī var būt citāds, un par katru no tiem ir sagatavots īss apraksts. Iepazīstieties ar tiem!

Sāciet, parādot savus nacionālos tērpus!

Aktivitāte Nr. 1: Spēlē un mācies!

Nepieciešamie materiāli

Tautas tērpu kartītes (vīrietis-sieviete) un tāfele papīra formātā, uz kuras skolēni izsvītros atrastos pārus.

Instrukcijas soli-pa-solim

Mērķi

Aktivitātes mērķis ir iepazīstināt skolēnus ar tērpu veidiem atbilstoši valstij/reģionam un vīriešu un sieviešu apģērbu atšķirībām.

Norise

Nodarbības sākumā skolotājs izskaidro, kas ir tautastērps, to izcelsme un nolūks. Svarīgi, lai skolotājs sniegtu kontekstu nodarbībai un izskaidro tās mērķi. Šajā gadījumā nodarbības mērķis ir izprast tautastērpu atšķirības.

Atmiņas spēle

Kopā tiks izveidoti 20 tērpu pāri, šajā gadījumā tas būs vīrieša tērps un sievietes tērps. Aktivitāte atgādina tradicionālo atmiņas spēli, taču šajā gadījumā jāsavieno sievietes un vīrieša tērpu. Lai uzzinātu vīriešu un sieviešu apģērbu kombināciju, kartītes apakšā parādīsies atbilstošās valsts vai reģiona karogs, kas palīdzēs savienot sievietes un vīrieša tērpu.

Katram skolēnam būs papīra "tāfele", uz kuras būs uzdrukāti atmiņas spēles gabaliņi, lai, iegūstot savus pārus, tie būtu jāizsvītro no tāfeles, it kā tā būtu bingo kartīte. Mērķis ir iegūt uz sava dēļa visas kartiņas.

Noslēgums

Uzdodiet jautājumus pārdomām par tautastērpu veidiem un tērpu krāsām.

Aktivitāte Nr. 2: Izveido pats savu tautastērpu!

Nepieciešamie materiāli

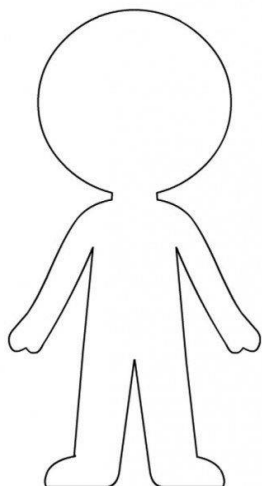
Tradicionālo tērpu dažādu daļu izgriezumus, kas sadalīti sadaļās:

CULTURA
UNIVERSALIS

- no pēdas līdz potītei
- no potītes līdz viduklim
- no vidukļa līdz kaklam
- no kakla līdz galvai

Siluets:

Instrukcijas soli-pa-solim

Mērķi

Šīs aktivitātes mērķis ir veicināt radošumu un iztēli, kā arī dažādu valstu un reģionu dažādu tradicionālo tērpu apvienošanu.

Norise

Katrs skolēns saņem cilvēka siluetu un var izvēlēties dažādus apģērba "elementus", ko var sajaukt un pieskaņot, lai izveidotu savu unikālā tautastērpa prototipu.

Kā alternatīvu katrs skolēns var izveidot savu pašportretu sava dizaina tautastērpā.

Noslēgums

Noslēgumā skolēni var dalīties ar saviem darbiem ar grupu.

Tautastērpu apraksti no Eiropas un citām valstīm

Grieķija

Sievietes tautastērps

Tradicionālajā grieķu kultūrā katrs tērps sniedz vēstījumus par cilvēka, īpaši sievietes, sociālo stāvokli. Vietējās kopienas pārstāvju interpretācijā tērps parāda, vai sieviete ir neprecējusies vai precējusies, vai viņa ir jaunlaulāta, viņai ir bērni vai arī viņa atraitne.

CULTURA
UNIVERSALIS

Īpaši sieviešu kāzu kleitas mērķis bija uzsvērt līgavas ģimenes labklājību un sociālo stāvokli. Kāzu tērps tika izstrādāts detalizēti un tā sagatavošana ilga vairākus mēnešus, kā rezultātā radās semantisks vēstījumu kopums, kas tika izteikts ar rotām un krāsām, izšuvumiem, dekoratīviem elementiem un audumu un faktūru kombināciju. Viena iezīme, kas raksturīga visos Grieķijas reģionos, ir tā, ka kāzu tērps bija īpaši krāsņš: rotaslietas un sarežģīti rotājumi nosedza visu līgavas ķermeni, padarot tērpu īpaši smagu, tas svēra vairāk nekā 30 kilogramus. Līgavas kostīms tika valkāts pēc kāzām visos svētkos un svinīgos gadījumos līdz pat otrā bērna piedzimšanai.

Grieķijas tradicionālais kāzu tērps

Šis fails ir licencēts saskaņā ar Creative Commons Attribution-Share Alike 4.0 starptautisko licenci

Vīriešu tradicionālais tērps: Evzonas / Tsolias

Evzoni ir atlasīti Grieķijas armijas karavīri, vairāk pazīstami kā tsoliades. Viņu kostīmu oficiāli izveidoja Grieķijas karalis Otto, kurš arī valkāja šo kostīmu oficiālajās uzstāšanās.

- Fustanela tika veidota kā karaļa pils formas tērps pagātnē, mūsdienās to nēsā prezidenta gvarde. Citi elementi, kas veido Tsolias kostīmu, ir:
- Fario, kas ir darba cepure. Tai ir sarkana krāsa un tā ir izgatavots no filca. Raksturīga fario daļa ir garais melnais pušķis, kas izgatavots no zīda.
- Balts krekls.
- Fermele, evzonas veste, kurai ir balti un apzeltīti pavedieni, kuros attēloti folkloriski nozīmīgi zīmējumi.
- Baltas vilnas zeķes.
- Prievītes. Tās ir melnas un izgatavotas no zīda.
- Carouchia - evzonu apavi. Tie ir sarkanā krāsā un izgatavoti no ādas. Uz katra tsarouchi zoles ir aptuveni 60 naglas, tadēļ mēs dzirdam iespaidīgu skaņu, kad Evzonas staigā. Raksturīga tsarouchi daļa ir melnie pušķi, kuri nosedz purngalu.
- Patronu futrāji, kas izgatavoti no ādas.

Evzone apsardze pie parlamenta ēkas, Atēnās, Grieķijā

Tiek piešķirta atļauja kopēt, izplatīt un/vai modificēt šo dokumentu saskaņā ar GNU Free Documentation License, versijas 1.2 vai jebkuras jaunākas Free Software Foundation publicētās versijas nosacījumiem

Tsolias kostīms

Šis fails ir licencēts saskaņā ar Creative Commons Attribution-Share Alike 4.0 starptautisko licenci.

Francija

Francijā nav tautastērpa. Patiešām, Francija sastāv no dažādiem reģioniem ar dažādām paražām un tradīcijām.

Mēs prezentēsim viena Francijas reģiona tradicionālos tērpus, kuru identitāte ir ļoti izteikta. Šis reģions jau ilgu laiku ir izvirzījis savu identitāti un savdabību franču tautas priekšā.

Bretaņas tradicionālie tērpi:

Tradicionālais bretoņu kostīms tika valkāts ceremonijās un festivālos. Ikdienas apģērbs bija mazāk oriģināls, lai gan tam bija arī vietējās īpatnības.

Kopš 20. gadsimta beigām tradicionālais tērps ir valkāts gandrīz tikai īpašos reliģiskos notikumos (apžēlošanas) un kultūras pasākumos, kuros piedalās ķeltu aprindas. Tādējādi jēdziens "tautas tērps" aptver mūsdienu tradicionālo tērpu lietojumus neatkarīgi no tā, vai tas ir vēsturisks vai pilnībā atjaunots reprezentācijas vajadzībām.

Ideja par tradicionālo bretoņu tērpu radās tikai 19. gadsimta sākumā līdz ar likumu atcelšana, kas līdz tam regulēja apģērbu Francijā.

"Paranoiskā apsēstība ar republikas vienveidību sastapās ar refleksiīvu apsēstību ar singularitāti" (Vallerie, 51. lpp.).

CULTURA
UNIVERSALIS

Sieviešu tērps:

1850. gadi: sastāv no svārkjiem un vestes sarkanbrūnā krāsā ar dažiem maziem samta paneļiem svārku apakšā, plecos un piedurknēs. Priekšauts ir veidots no liela priekšautiņa, kas atšķirībā no gadu desmitiem vēlāk nesniedzas līdz apkakles mežģīnēm un tādējādi atklāj baltu kokvilnas audumu.

Galvassega sastāv no trim daļām: cepure ar lielu pamatni un zoda siksnīņu, kuras apakšā ir mazi spārniņi, kas iekrīt pakausī, baltas kokvilnas sloksne, kas pārlocīta uz pusēm ar citu kokvilnas sloksni ar mežģīnēm apakšā. Šīs trīs daļas, izņemot cepures apakšdaļu, ir cietas. Lalaisse aprakstītā sieviete valkā arī pogājamās aproces ar mežģīnēm, iecietinātu mežģīņu apkakli un samta apkakli ar krustiņu pār sirdi (tolaik tas bija ļoti izplatīts)

1940. gadi: tagad ir redzami sieviešu ikri. Vesti un svārkus klāja samts, kas rotāts ar pārļotām bizēm. Reizēm priekšauti ir košāk krāsoti vai izšūti, dažreiz ar zelta pavedienu. Galvassegas ir paceltas un ar ļoti sarežģītiem ziedu motīviem.

Video: <https://youtu.be/cFIIJzSoPAk>

Latvija

Latviešu tautastērps ir zemnieku, amatnieku, zvejnieku un citu vienkāršo cilvēku tradicionālais svētku tērps, kas valkāts 19. gadsimtā, aptuveni līdz 1870. gadam. Bija, protams, arī darba apģērbs, un tāpat kā šodien dažādi apģērbi atbilstoši sezonai un laikapstākļiem.

Tradicionālā tērpa pamatelements ir kreklis, kas kalpoja kā apakšveļa un apģērbs. Sieviešu krekli bija gari, sniedzās līdz ceļiem un kalpoja gan kā blūze, gan kā apakšsvārki. Vīrs krekla sievietes uzlika svārkus, ņieburus, jakas; savukārt vīrieši valkāja vesti un īsu jaku vai garāku vai īsāku mēteli.

Foto: Latvijas Etnogrāfiskais brīvdabas muzejs

Latvijā ir pieci kultūrvēsturiskie novadi - Kurzeme, Zemgale, Vidzeme, Latgale un Sēlija. Lai gan tautas tērpiem ir būtiskas atšķirības reģiona ietvaros, tiem visiem ir arī kopīgi elementi. Tuvāk apskatīsim latgaliešu tautas tērpu.

Vēl arvien 19. gadsimta pirmajā pusē sieviešu svētku tērpiem bija raksturīga balta krāsa, kuru kopš 12. - 13. gadsimtā to valkāja latgaļu sievietes. Tikai 19. gadsimta otrajā pusē tika ieviesti rūtaini un svītraini svārci. Salīdzinoši daudzveidīgs un krāsains bija sarkans izšuvums uz balta lina krekla, kas varētu būt saistīts ar baltkrievu kreklu ornamentu. Ne vienmēr tika nēsātas saktas, pat krekla aizdare tika aizstāta ar pārsietu lentīti.

Pilns tērps nebija iedomājams bez galvassegas: kronis meitenēm no pusaudža gadiem līdz laulības dienai un cepure vai lakats precētām sievietēm; vīriešu cepures valkāšana nebija tik stingri reglamentēta. Daļa no tērpa bija arī adītas vilnas zeķes ziemā vai lina zeķes vasarā. Galvenokārt cilvēki valkāja vienkāršus ādas apavus, vēlāk tos nomainīja melnas plakanpapēžu kurpes, vīrieši dažreiz valkāja zābakus. Vēl viens elements bija austās jostas, kas divas reizes aptītas ap vidu.

Polija

In Podhale (southern Poland, Tatra Mountains region), we will meet with a still vivid folklore, it is one of the few regions in Poland where the folk costume is worn to this day. Highlander dress is a special sign of regional distinctiveness and identity. It is put on on the occasion of various family celebrations, church holidays, as well as in bands and regional bands.

Podhalē (Polijas dienvidos, Tatrū kalnu reģionā) iespējams piedzīvot joprojām spilgtu folkloru, tas ir viens no retajiem Polijas reģioniem, kur tautastērps tiek nēsāts līdz

mūsdienām. Augstkalnu apģērbs ir īpaša reģionālās īpatnības un identitātes zīme. Tas tiek vilkts uz dažādiem ģimenes svētkiem, baznīcas svētkiem, kā arī ansambļos.

Sievietes apģērbs

Balta kokvilnas blūze, ko sauc par kreklu, bagātīgi izšūta ar baltiem pavedieniem. Augstkalnu zemniecei vajadzētu būt apakšsvārkiem, ko sauc par priekšautu, kas arī bagātīgi izšūts ar baltu izšuvumu. Tibetas vilnas svārkiem jābūt krāsainiem rakstiem, kas visbiežāk sastāv no ziediem. Blūzei tiek uzvilka korsete, bieži ar izšūtiem augu motīviem, piemēram, parastais zeltadadzis vai ēdelveiss. Korsete priekšpusē sasieta ar garu lentīti, kuras krāsai jāatbilst pārējam tērpaam.

Viens no svarīgākajiem apģērba elementiem ir krelles, kurām jābūt īstām kā senāk. Kājas tiek vilkti mokašini, apavi, kas veidoti no viena ādas gabala. Tradicionālie mokašini jāapsien ar lencītēm ap potīti, kājās tiek vilktas arī baltas vilnas zeķes. Precētās sievietes plecos uzliek tibetiešu šalles vai tibetiešu šalles ar bārkstīm, ziemā nēsā lakatu. Vēsākās dienās tiek uzvilks īss brūns aitādas mētelis. Ziemā augstienes sievietes velk kājās augstus zābakus ar ādas zoli un virsma no bieza auduma, gaumīgi dekorētu ar izšuvumiem.

Vīriešu apģērbs

Vīriešu kostīmi pieder lielai Karpatu tautu ganu tērpu saimei. Augstkalniešu apģērba elementi ietver: augstkalnu bikses, kas izgatavotas no balta auduma, šauras apakšā, ar raksturīgu sānu šķēlumu kājās, ko var savienot, ja uznāk sals. Biksēs ap aizdarēm dekorētas ar krāsainu parzenicu (tradicionālu elementu sirds formā), kas izšūta ar krāsainu dziju, sarkans pušķis izvietots ap potīti. Izšūti rotājumi izvietoti arī uz gurniem. Redzamākās uz biksēm izšūtās parzenītes ir veidotas sirds vai zvaigžņu rakstā. Tērpa augšdaļu veido balti vai pelēki lina kreklī, kas pie krūtīm sastiprināti ar adatu. Papildinājums augstkalnu tērpaam ir tā sauktās lentes, t.i., ādas josta, kas rotāta ar īpašiem reljefa rakstiem, kā arī pogām un aizdarēm. Kājās tiek vilkti mokašini, bet ziemā - īsas auduma iešļūcenes. Raksturīgs augstienes tērpa elements ir virsdrēbes, ko sauc par kuča. Izgatavota no aitas vilnas, kuča var būt balta vai melna.

Galvassega ir ornaments un raksturīgs elements katram augstkalnes iedzīvotājam. Tā ir melna filcēta cepure ar baltiem gliemežvākiem, tā sauktajiem kubiņiem, uzšūtiem uz sarkanās sloksnes rotātas maliņas.

Neaizstājams tradicionālo augstkalnu apģērba elements ir nūja, ko sauc ciupaga. Tas ir sava veida mazs cirvis uz gara koka roktura, kas apvieno instrumenta un ieroča funkcijas. Ciupagu varēja izmantot kāpjot, zāģējot zarus degvielai, kā arī cīņai ar rokām un, galvenais, mešanai.

Spānija

Spānijas gadījumā tautastērpi ievērojami atšķiras atkarībā no reģiona. Tālāk ir sniegti daži piemēri.

Andalūzija

Tradicionālais apģērbs ir flamenko kleita vai čigānu kostīms. Sievietes valkā garu, pieguļošu kleitu ar volāniem. Visizplatītākie aksesuāri ir zieds, ķemme un šalle.

Vīrieši valkā bikses, baltu kreklu, īsu jaku, siksnu un vesti, kā arī Kordovanas cepuri.

Aragona

Tos sauc par baturro un baturra, un tiem ir ikdienas variants un izejamais variants. Sieviešu apģērbu veido kokvilnas svārki, apsieti ar lentu, priekšauts, balta blūze un šalle.

Vīrieši valkā melnas bikses līdz ceļgaliem, baltu kreklu, vesti un siksnu. Uz galvas viņi valkā rūtainu šalli.

Galisija un Astūrija

Abām kopienām ir ļoti līdzīgi tērpi. Tipisks Galisijas tērps ir apģērbs, kādu 20. gadsimta sākumā valkāja zemnieki. Sievietes valkāja garus svārkus, melnu priekšautu, baltu blūzi, vesti un melnu apmetni, kas sakrustota uz krūtīm.

Savukārt vīrieši valkāja baltu kreklu, vesti, jostas, melnas pusgarās bikses un audumu, kas izvietots no ceļgala līdz kājām.

Baleāru salas

"Payés" kostīms ir tipisks Baleāru salu apģērbs. Sievietes valkā žaketi un svārkus ar apakšsvārkjiem un krinolīnu. Galvā tiek vilkta aube. Vīrieši valkā bikses līdz ceļiem vai garas baltas bikses, lenti, baltu kreklu ar apmetni un cepuri vai kabatlakatiņu.

Basku zeme

Baserritarra ir tipisks Basku zemes iedzīvotāju apģērbs. Sieviešu tērpu veido apakšsvārki, sarkani svārki ar melnu vai zilu auduma pārsegu, melns priekšauts, melnbalts audums, mantija, kabatlakats un espadrilas.

Vīriešu apģērbā mēs atrodam tādas pašas krāsas blūzi un bikses, baltu kreklu, zeķes, jostu un vissvarīgāko: txapela.

Kolumbija

Dažādos Kolumbijas reģionos ir atšķirīgi tautastērpi.

Andi

Kalnu kultūrā vīrieša tradicionālais tērps ir baltas vai melnas garās bikses ar kreklu un sarkanu šalli ap kaklu, espadrilas, cepure un maks vai ādas soma. Savukārt sieviete valkā garus ziedu svārkus un baltu blūzi ar garām piedurknēm un augstu kaklu vai dažreiz ar mežģīnēm, kas tiek kombinēta ar pīto frizūru uz pleca.

Papildus iepriekš minētajam, Kolumbijas kultūrā Andos raksturīgie apģērbi ir ruana (pončo, kas austs no vilnas), un paisa cepure, kas parasti ir balta un ar melnu sloksnes apmali.

Karību jūras reģions

Due to its proximity to the sea, the coastal people wear very soft and fresh clothes with bright colours, in this sense, men wear linen pants, white or colored shirts, a red scarf tied around the neck and the characteristic vueltiao hat, while women usually wear low-cut blouses and brightly colored skirts with appliqués at the bottom.

Jūras tuvuma dēļ piekrastes iedzīvotāji valkā ļoti mīkstas un vieglas drēbes košās krāsās. Vīrieši valkā lina bikses, baltus vai krāsainus kreklus, sarkanu lakatu ap kaklu un raksturīgo

vueltaio cepuri. Savukārt sievietes parasti valkā zema piegriezuma blūzes un spilgtas krāsas svārkus ar aplikācijām apakšdaļā.

Orinoko

Kolumbijas līdzenumu iedzīvotāji izceļas ar vienkāršu un vieglu apģērbu, piemēram, vīriešu apģērbu, kurā ietilpst liquiliqui žakete, pelo e guama cepure un austas kurpes, savukārt sievietes valkā platus apdrukātus svārkus līdz potītēm vai ceļgaliem, bagātinātus ar mežģīnēm, un kajēnas ziedu matos.

Kolumbiešu apģērbs citos reģionos

Kolumbiešu apģērbs citos reģionos, piemēram, Amazonē, ir kontrastējošs, jo sieviete parasti valkā zilus svārkus ar košām ar rokām gleznotām zivīm un gaišu blūzi ar atkailinātiem pleciem. Savukārt vīrieši valkā kreklus ar garām piedurknēm, kas dekorēti ar vietējiem putniem, melnas bikses un austu cepuri.

Salu reģiona iezīme ir tā, ka sievietes uz galvas nēsā šalles. Visbeidzot, apģērbs Klusā okeāna reģionā izceļas ar savu vienkāršību un spilgtām krāsām, piemēram, sarkanā, dzeltenā vai oranžā krāsa sieviešu kleitās un gaišās krāsas vīriešu apģērbos.

Ķīna

Hanfu uzvalks, Zhongshan (Mao uzvalks), Tang uzvalks un Cheongsam (Qipao) ir četri raksturīgākie tradicionālā ķīniešu apģērba veidi.

Hanfu

Hanfu iekļauj brīvu yi (/ ee /) 衣 'augšējais apģērbs') ar piedurknēm un svārkus līdzīgu griezumam (/ shung / 裳 'apakšējais apģērbs'). Jostu vienmēr rotāja nefrīts.

To uzskata par autentiskas ķīniešu kultūras simbolu, kas atspoguļo konfūciešu pētnieku centienus pēc rituāliem, mūzikas un morālistiskiem ideāliem.

Zhongshan

The Zhongshan Suit features four pockets, five larger central buttons on the front and three small buttons on each sleeve.

The four pockets represent four virtues (benevolence, loyalty, probity and shame). The five larger buttons symbolize the separation of five powers (administration, legislation, jurisdiction, examination and supervision). The three smaller buttons on each sleeve represent the "Three People's Principles" (Nationalism, Democracy and People's Livelihood, as presented by Sun Yat-sen). The two inverted pen-shaped pocket flaps symbolize the flourishing of the state with culture rather than military power. The turned-down closed collar represents the meticulous attitude toward the management of state affairs, and the one-piece suit represents the unity of China.

Zhongshan uzvalkam ir četras kabatas, piecas lielākas centrālās pogas priekšpusē un trīs mazas pogas uz katras piedurknes.

Četras kabatas atspoguļo četrus tikumus (labvēlību, lojalitāti, godīgumu un kaunu). Piecas lielākās pogas simbolizē piecu varu (administrācijas, likumdošanas, jurisdikcijas, pārbaudes un uzraudzības) nodalīšanu. Trīs mazākās pogas uz katras piedurknes atspoguļo "Trīs cilvēku principus" (nacionālisms, demokrātija un labklājība, kā to izklāstījis Sun Yat-sen). Divi apgriezti pildspalvveida kabatas atloki simbolizē valsts uzplaukumu ar kultūru, nevis militāru

spēku. Nolaistā slēgtā apkakle atspoguļo rūpīgu attieksmi pret valsts lietu kārtošanu, bet viengabalains uzvalks simbolizē Ķīnas vienotību.

Tang uzvalks

A Tang Suit (or Tangzhuang) has two varieties in Chinese culture, which are strikingly different from each other in style. One refers to the authentic Tang Era clothing that evolved from Hanfu, and features a buttonless Yi that overlaps the right edge on the left and is tied with a sash and cut to the ankle, giving a free, easy and elegant impression.

The other refers to the Manchu man's jacket that evolved from Magua of the Qing Dynasty (1644-1911), which is made by absorbing a Western-style suit cutting method, with a mandarin collar, a rana (a knob made of intricately knotted strings) and a duijin (a kind of Chinese-style jacket with buttons on the front), and today is also known as Pseudo-Tangzhuang.

Tang uzvalkam (vai Tangzhuang) ķīniešu kultūrā ir divi veidi, kas būtiski atšķiras viena no otras pēc stila. Viens attiecas uz autentisko Tang ēras apģērbu, kas attīstījies no Hanfu, un tajā ir bezpogu Yi, kas pārklājas ar labo malu kreisajā pusē un ir sasiets ar lenti un piegriezts līdz potītei, radot brīvu, vieglu un elegantu iespaidu.

Otra attiecas uz mandžu vīrieša jaku, kas attīstījies no Cin dinastijas Magua (1644-1911). Tā izgatavota, absorbējot rietumu stila uzvalka griešanas metodi, ar mandarīna apkakli, rana (poga, kas izgatavota no sarežģīti mezglotām stīgām).) un duijin (sava veida ķīniešu stila jaka ar pogām priekšpusē), un mūsdienās to sauc arī par Pseido-Tangzhuang.

Qipao

Qipao ir viendabīga sieviešu kleita, kas apskauj augumu, tai ir divi lieli šķēlumi abās apakšmalu pusēs ērtai pārvietošanai; tā bieži vien ir aizpogāta labajā pusē.

Qipao ir dažādi stili, kuru pamatā ir atšķirības apkakles formās, šķēlumu garumā, piedurkņu platumā un pat Kaijin pozīcijās (ķīniešu stila apģērba veids, kas aizpogājams priekšpusē vai labajā pusē).

Maroka

Tradicionālie sieviešu apģērbi Morokā ir kaftāns un takčita. Tie ir dažādu civilizāciju un kultūru mijiedarbības rezultāts. Kaftāns ir gara kleita, kas izgatavota no spilgtas krāsas auduma. Takčita ir divdabīga kleita. Pirmo gabalu sauc par tahtiju, kas ir līdzīgs kaftānam un bieži vien ir vienkāršs un nav dekorēts. Otrais slānis ir grezni izrotāts. Bieži tiek nēsāta josta.

Tradicionālās vīriešu apģērbs arī ir kaftāns.

CULTURA
UNIVERSALIS

Tradicionālie marokāņu kaftāni

Creative Commons Attribution-Share Alike 4.0 Metalidinger0th

Tautastērpu attēli

Meklējiet tradicionālo tērpu attēlus no šeit esošajām valstīm un/vai valstīm, kuras pārstāv klases vai skolēnu grupas daudzveidība. Lūdzu, noteikti norādiet attēla avotu un/vai izmantojiet attēlus ar atvērtu licenci. Daži attēlu avoti ir:

Google Images

<https://images.google.com/>

Unsplash

<https://unsplash.com/>

Freepik

<https://www.freepik.com/>